

Britse girl next door Lauren Luke schudt de beautywereld door elkaar met make-uptips op het internet

'Mijn succes geeft meisjes hoop'

De wereld van make-up en beautyproducten is nogal afgelikt. Modellen met een onmenselijk zuivere huid en elk haartje in de plooi prijzen producten aan die ons beloven dat we er net zo kunnen uitzien. Daarom is het zo vreemd dat er afgelopen augustus in het New Yorkse beauty-imperium Sephora zoveel volk kwam opdagen voor een tutorial van Lauren Luke.

'Plain', zo omschrijven de Britten haar. Niet lelijk, maar ook niet echt mooi. Gewoon een girl next door met pukkels, iets te veel kilo's en iets te lang haar. En een beetje per ongeluk een beroemdheid in make-upland.

"Ik werd op school vreselijk gepest en had heel weinig vrienden. Het was miserabel", zegt Lauren Luke. "Van kleins af vond ik het leuk om mezelf te verkleden en als tiener werd make-up voor mij een manier om te ontsnappen. Experimenteren en de look van celebs uitproberen was mijn manier om mezelf een beter gevoel te geven. Ik hou van de kleurtjes, en van het feit dat make-up je toelaat om het beste van jezelf in de verf te zetten."

Toen Luke, die op haar zeventien haar zoon Dylan kreeg, in de zomer van 2007 haar job als taxidispatcher beu was, ging ze make-up verkopen via eBay. Omdat een foto van een doosje oogschaduw niet echt veel zegt, besloot ze haar ogen op te maken, en die foto te gebruiken om haar producten aan te prijzen. Omdat klanten haar vroegen hoe ze die make-up zo mooi kreeg, ging de timide Lauren onder de schuilnaam panacea81 filmpjes maken. Gewoon met een goedkope videocamera, en alles in één take, want monteren kan ze niet.

Beauty en make-up staan in de top vijf van onderwerpen waar vrouwen naar op zoek gaan op het net, en Luke sprak duidelijk heel wat meisjes aan. "Op 22 juli heb ik mijn eerste video geüpload. Daarna was het bang afwachten, want het internet kan net als de speelplaats een wrede plek zijn. Maar snel werd ik overspoeld met vooral positieve commentaar en vragen naar meer."

Doorsnee lichaam

Lukes filmpjes zijn ontwapenend. Het zijn in de slaapkamer gefilmde make-updemonstraties, vaak met een snurkende hond op de achtergrond. Met een vuistdik Newcastle-accent legt Luke gevat uit wat ze doet en welke producten ze gebruikt. Haar uitleg is doorspekt met vele 'I hope you enjoy us's en soms biecht ze op dat ze net goed gehuild heeft en dat haar ogen daarom zo opgeblazen zijn. Ze is nog altijd onzeker, en voor ze van een lokale tandarts gratis nieuwe tanden kreeg, lachte ze nooit breed, want ze schaamde zich voor haar gebit.

Ruim 55 miljoen kijkers, dat moet je verdienen. Zeker op YouTube. U hebt misschien nog niet van Lauren Luke gehoord, maar tienermeisjes over het Kanaal klikken massaal naar haar demonstraties om te leren welke mascara hun wimpers echt langer maakt, en hoe ze zich net als Amy Winehouse kunnen opmaken. Onlangs lanceerde deze alleenstaande moeder van 27 uit South Shields, Tyneside, haar eigen make-uplijn én een boek. DOOR NATHALIE LE BLANC

Een opleiding heeft ze niet, Luke is 100 procent autodidact, al trok ze vorig jaar wel naar een avondcursus visagie. "Ik ben een oogmens", zegt ze in een interview met *The Guardian*, de krant die haar een column aanbood. "In het begin bakte ik er niets van. Maar met veel oefenen heb ik geleerd hoe het moet."

Haar fans, van Zweden tot Kuala Lumpur, mailen haar om te vragen om de nieuwe look van Britney of de make-up van Leona Lewis in de video van 'Bleeding Love' te demonstreren. Die laatste tutorial werd door meer dan 3 miljoen mensen bekeken. In januari 2009 nodigde *The Guardian* haar uit om tutorials voor hun site te maken en in het voorjaar vroeg het Amerikaanse Anomaly Cosmetics haar of ze geïnteresseerd is in een eigen make-uplijn. Die wordt ondertussen via het internet en in Sephora verkocht. Ze heeft haar eigen site, *Time* plaatste haar in de top twaalf van vrouwelijke innovatieve ondernemers en op 1

oktober verscheen haar boek *Looks by Lauren Luke*.

"Af en toe moet ik mezelf knippen om te zien of dit echt allemaal gebeurt", zegt Luke. "Ik ben geen babe. Ik ben mollig, heb vervelend haar en geen pretentie. Maar de kijkers weten wat ze aan mij heb-

ben. Dat ik sta waar ik nu sta, heb ik te danken aan de revolutie die internet is. Ik heb het gevoel dat ik een band heb met de kijkers, het zijn allemaal gewone meisjes zoals ik. De tv en de bladen zeggen ons dat je dun en mooi moet zijn om iets van je leven te maken. Ik heb dat

LAUREN LUKE:

De tv en de bladen zeggen ons dat je dun en mooi moet zijn om iets van je leven te maken. Ik heb dat jaren geloofd, maar nu ben ik het bewijs dat dat niet zo is. Ik ben trots op mezelf

jaren geloofd, maar nu ben ik het bewijs dat dat niet zo is. Ik ben trots op mezelf. Gezien mijn doorsnee lichaam, is het niet makkelijk om veel aandacht te krijgen. Nu dat lukt, met de hulp van al die mensen die me op het internet volgen, wil ik de beauty-industrie door elkaar schudden. Ik merk ook dat mijn succes meisjes hoop geeft. Het idee dat ik de macht heb om hen een goed gevoel over zichzelf te geven, is onbetaalbaar."

Positieve energie

"Authenticiteit is het geheim van haar succes", weet trendwatcher Fons Van Dyck van think/BBDO. "Een bedrijf als Dove heeft dat idee al in zijn campagnes gebruikt, maar dit is spontaan gegroeid. Het kan niet puurder dan dit. Lauren Luke is een beetje anti-establishment, ze reageert tegen wat ze op tv en in de bladen ziet. En in een wereld waarin we wat wantrouwig zijn tegenover bedrijven, maar wel vertrouwen hebben in de mening van andere consumenten, is wat zij doet een garantie voor succes."

"Het is ook heel laagdrempelig", vervolgt Van Dyck. "Ze verkoopt dan wel haar make-up, maar geeft je toch het gevoel dat ze je advies geeft over iets wat ze zelf geleerd heeft. Dat ze net in de make-upindustrie voor deining zorgt, is speciaal omdat het toch bij uitstek de industrie van de perfectie is. Dit meisje zou je zus of je buurvrouw kunnen zijn, ze heeft geen gram pretentie en ziet er heel herkenbaar uit. Een 'voor en na' in haar video's is ook duidelijk een 'voor en na', wat niet altijd het geval is met een perfect fotomodel dat er al schitterend uitziet nog voor ze in de buurt van de make-up tafel geweest is."

"Luke straalt ook positieve energie uit, ze is enthousiast en open, en dat vinden we charmant. Omdat ze haar fouten niet wegmonteert, geeft ze de vrouwen die naar haar filmpjes kijken het zelfvertrouwen om zelf aan de slag te gaan."

"Luke is ook typisch voor de generatie jongvolwassenen, ze wil alles zelf in handen houden. Ze willen hun eigen leven regisseren, en dat is precies wat Luke doet. Ze is inderdaad helemaal authentiek, maar ook pragmatisch. Als ze haar een column, een boekdeal of een eigen make-uplijn aanbiedt, zegt ze niet nee. Waarom zou ze? Als wat zij doet al een revolutie is, dan is het een stille. De *yes we can*-revolutie, zeg maar. Luke is niet echt ergens tegen, het is allemaal eerder positief geïnspireerd. Anderen inspireren, zoals ze zelf zegt."

En Luke zelf? Die blijft experimenteren. "Ik ben nu bezig om mezelf te leren hoe ik de perfecte foundation aanbreng." Wordt ongetwijfeld online vervolgd.

www.bylaurenluke.com

FOTO UPPA/FOTOSHOT

DE SUNSHINE SHOOTERS

Twee dames, een tweedehandswagen en een rally door Afrika

Wax-medewerkster Sabine Clappaert (l.) en fotografe Inge Grossen nemen als de Sunshine Shooters deel aan de alternatieve rally 'Antwerpen-Banjul Challenge'. In Wax doet Sabine de hele maand oktober verslag van hun avonturen.

No Man's Land

Een vlekkeloze Spaanse zonsopgang vergezelt de kolonne auto's bij het inschepen op de ferry richting Marokko. Als een vrolijk gekleurde rij rupsen kruipen we het schip op.

Amper staan we veilig geankerd of we klauteren over de auto's, roepen opgewonden als kinderen de namen van nieuwe vrienden om samen naar het achterdek te rennen en daar toch maar het beste plaatsje te bemachtigen. Na drie dagen en 2.340 kilometer rijden verlaten we uiteindelijk Europa, en niemand wil het missen.

Bengelend met onze voeten over de rand zie ik Europa langzaam in de ochtendmist verdwijnen tot er plots niets meer is dan water. No Man's Land. Naast me zit Tinni, één van het groepje Nederlanders dat met een bus naar Gambia trekt. Samen staren we even stil naar het kolkende witte schuim

achter de ferry.

Achter ons krielt het van de *challengers*: twee stoere vrouwen in motorpakken, een groepje antropologiestudenten van de Vrije Universiteit Amsterdam, een koppel uit Geluwe. Elk brengen ze hun eigen verhaal mee op deze tocht naar Afrika.

Zonniger oorden

"Mijn vriendin wou naar Afrika", zegt Tinni. "Haar zwager had de tocht al tweemaal gemaakt en zij wou het ook doen. Toen dacht ik: nou, dan ga ik mee." Tinni wordt 83 dit jaar.

Op de vraag of hij al veel van de wereld heeft gezien, reist Tinni terug naar 1945, toen hij met de marine voor drie jaar naar India werd gestuurd. Gebeten door de reismicrobe blijft Tinni bij zijn terugkeer niet lang meer in Nederland en in 1953 al vertrekt hij met zijn gezin naar Noord-Amerika.

In een vorig leven was Tinni stukadoor

in Canada. Maar de lange winters lagen hem zwaar op de maag. Een stukadoor moet kunnen werken zonder dat het weer hem parten speelt. Vrouw en kind onderhouden kost geld en al snel zoekt het gezinnetje zonniger oorden op. Californië, Nevada, New York... overal vindt hij werk.

Benjamin

Met zijn zevenen zijn ze op de oude bus. Drie mannen en vier vrouwen, onder wie ook Trees, de vriendin van Tinni, met haar 60 jaar de jongste van de bende. Alles doen ze samen op die bus: koken, slapen, rijden en ook af en toe een kaartje leggen.

„We klauteren over de auto's, roepen opgewonden als kinderen de namen van nieuwe vrienden om samen naar het achterdek te rennen en daar het beste plaatsje te bemachtigen. We verlaten eindelijk Europa en niemand wil het missen

Maar helaas kunnen zonnige zomers niet alles redden. Tinni is ondertussen 25 jaar gescheiden. "Mijn huidige vriendin, die wil wel reizen, en dat vind ik leuk", zegt hij trots.

Zes maanden lang hebben ze deze tocht voorbereid: de taken eerlijk verdeeld en ieder zijn verantwoordelijkheid. Zo kwamen ze er wel, dachten ze. Zelf rijdt Tinni niet met de bus tijdens

deze monstertocht. Dat laat hij liever aan de jongeren over. Hij reist gewoon mee. Om het allemaal nog eens te beleven.

Aan stoppen met reizen denkt Tinni nog niet, want hij zou graag nog eens teruggaan naar India, waar het allemaal begonnen is.

Grote wens

Voor ons rijzen de schimmen van Afrika op uit de mist. Even zitten we nog stil naast elkaar, denkend aan de lange tocht die op ons wacht. Traag zet ik me recht en bedank ik Tinni voor het gesprek.

"Ik wens je een goede gezondheid en heel veel geluk in de rest van je leven", sluit hij af met een vriendelijk klopje op mijn schouder terwijl hij hinkend naast me loopt, terug naar zijn groep waar Trees geduldig op hem wacht.

"Veel geluk in de rest van je leven." Zo'n oprechte, grote wens voor een wildvreemde, daar moet je 82 voor zijn.